

РОБОЧИЙ НАРОД

ROBOTCHYJ NAROD WORKING PEOPLE

ОРГАН УКРАЇНСЬКОЇ СОЦІАЛ - ДЕМОКРАТІЇ В КАНАДІ.

РІК ІХ. Ч. 25. СЕРЕДА, 27 ЧЕРВНЯ 1917. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY, JUNE 27th 1917. No. 25. VOL. IX.

Новинки.

СТРАЙК БУДІВЛЯНИХ РОБІТНИКІВ В ВІННІПЕГУ.

Будівляні робітники в Вінніпегу, юнія котрих в п.свідних кількох тижнях зроста в поважну силу, вийшли вчора рано на страйк. Вони поставили наступні вимоги: 40 цт. платні на годину, 9-годинний день праці, пів звичайної платні більше за роботу понад звичайні години праці і призначення юнії.

Контрактори не хотіли вдовольнити їх вимог і означеного речинця і вони вийшли на страйк. Близько 1,000 робітників вийшло на страйк а кілька сот мулярів, теслярів і других робітників залишилися також роботи, бо без звичайних робітників вони нічого не можуть зробити. Робота при будівлях зовсім заперла.

Деякі контрактори вже згодилися на вимоги робітників але більшість не хотять ще уступати. Але є виграєди, що вони скоро подадуться. Проміж більшими фірмами, котрі діткнув страйк є: Carter-Halls, Aldinger Co., Credit Home Builders, Limited, Fort Garry Construction Co., Fraser & McDonald, E. Guilbault & Co., Hazelton & Walcott, Thos. Jackson & Sons, J. McDiarmid Co., Sutherland Construction Co., L. H. Tremblay Co. і інші.

Юнія будівляних робітників — "General and Building Trades Laborers' Union" — зістала прихильною до "Manitoba Building Trades Federation". Робітники держать ся бодро і певні своєї перемоги. Мітинги їхньої юнії відбуваються як тепер що дня в "Labor Temple". Там кожного часу можна вписувати ся до юнії.

КОНСЕРВАТИ ПРОГРАЛИ ПРИ ВИБОРАХ В САСКАЧЕВАНІ НА ЦІЛІЙ ЛІНІЙ.

Наспівші рапорти про вислід провінціанальних виборів в Саскачевані доносять, що консервативна партія програє на цілій лінії. Ліберали здобули вже 34 мандати підчас коли консервати вибрали зазедви 4-ох послів. В кільканайцятьох виборчих округах ще нема вислуду, але ліберали сподіють ся перемоги в більшості із них.

ГОЛОСУВАННЯ НАД КОНСКРИПЦІЙНИМ ЗАКОНОПРОЕКТОМ ВІДБУДЕ СЯ АЖ ЗА ТИЖДЕНЬ.

В домініяльним парламентом сиплять ся дальше промови за конскрипцією то за відданем сей справи під референдум. Єще багато послів має промовляти в сій справі, так, що сподіють ся, що голосування над тим законопроектном відбуде ся доперва від сего четверга за тиждень.

КОНТРОЛЬОР ВІД ПОЖИВИ В КАНАДІ.

Домініяльне правительство назначило вресити контрольора від поживи. Контрольором назначено В. Дж. Ганну, бувшого провінціанального секретаря в провінції Онтеріо. Він буде мати право назначувати ціни на споживчі продукти. Покаже ся, на скільки правительство трафило в своїм виборі.

ПРАВИТЕЛЬСТВО НАЗНАЧИЛО ДИРЕКТОРА ДЛЯ КОПАЛЕНЬ УГЛЯ НА ЗАХОДІ.

Домініяльне правительство

назначило Г. Армстронга, з Ванкувер, директором для копалень угля в 18-ім майнеровім дистрикті на Заході. Коли властители копалень сими днями не погодять ся з майнерами, він візьме контроль над копальнями у свої руки і прикаже розпочати роботу в копальнях.

БУВШИЙ ЦАР І ЙОГО МІНІСТРИ ПІДУТЬ ПІД СУД.

Бувшого царя і його міністрів потягнуть в Росію під суд. Проти них готують ся акти оскарження.

ОСКАРЖЕНЕ "НОВОГО ВРЕМЕНИ."

На рік 1916, одна з найбогатших чорносотенних газет "Новое Время" дістала від старого правительства запомогу в сумі 900,000 рублів. Нині державний контрольор Гондес розпочав проти "Нового Времени" судову розправу о звернені сих грошей в державну касу.

ВЕЛИКА ЕКСПЛОЗІЯ В АВСТРИЙ.

Відень. — Урядовий рапорт доносить, що в військовім амуніційнім складі в Штайнфолд, близько Вінер Найштадт, 30 миль від Відня, вибухла експлозія. Донесене каже, що три великих склади знищені шкочовито і коло 100 осіб ранено при цьому. Неофіційні дозвєстє кажуць, що 6 осіб забитих і около 300 ранених наслідком експлозії.

СОЦІАЛІСТИ НІМЕЦЬКІ ЗА МИРОМ.

Лондон 23 червня. — Як доносить амстердамський кореспондент Екстендж Телеграф Ко. соціалістичне робітництво устроило публичні збори в Мюнхені, Баварія, і приняло резолюцію згідну з бажаннями соціалістів всіх воюючих держав про започатковане агітації за негайним миром без анексії.

ГОЛОВИНИ БУНТ В ПРУСАХ.

Мальмо, Швеція, 23 червня. — Подорожники, прибувші з Стетін, в Прусах, оповідають про голодовні бунти в тім місті, дуже поважних розмірів, у часті в яких беруть переважно жінки і діти. Візвано війська для подавлення бунтів.

НЮІОРСЬКІ ЖІНКИ ПРОТЕСТУВАЛИ ПРОТИ КОНСКРИПЦІЇ: ПОЛІЦІЯ БІЛА ІХ КЛОБАМИ.

Нью Йорк, Н. Я. — 5000 жінок з Іст Сайду, переважно мате-

рі, многи з дітьми на руках, йшли минулої суботи до "сити гол" аби подати майорам міста протест проти забирання їх синів на війну. Юрба жіноча згрупувала коло себе коло 25,000 глядачів, які напружено гляділи за тим, чи не сталось щось надзвичайного. І те "надзвичайне" дійсно сталось.

Хтось сказав товпі розійтись і враз поліція оточила товпу і почала ганяти, бючи жінки клобами по спинах і по головах. Жінчини відбивались. Якийсь час се все представляло божевільну сцену.

Сотки старих матерій з Іст Сайду зістали побиті поліцією наслідком їх візити, яку хотіли зложити майорові міста в обороні своїх синів. Хотіли добитись знесення занона про реєстрацію.

"Ми хочемо аби закон про реєстрацію зівас знесеній, заявила панна Ніксон, який капітан поліційний відповів, що се державна справа і майор не має нічого спільного з тим. Опислі жінки доручили через капітана поліції лист до майора такого змісту:

"Мр. Мічел Ми прийшли до вас, jako до майора міста, за протестувати проти конскрипції. Яко жінчини, як творці життя, ми антимілітаристи і протимо ви ся нищеною життя. Як діти робітничі класи і інтернаціоналісти, ми відчуваємо що народ одного краю не має сварки жадної з народом другого краю. Як вресити, ако жінчини, які не мають голосу і впливу на перепроваджувані законів, ми не вважаємо себе підлягачими реєстрації. Тому ми домагаємо ся вашої піддержки в справі усунення сего несправедливого і неконституційного права."

КІЛЬКА УВАГ ДЛЯ ВІДІЛІВ І ЧЛЕНЬСТВА НАШОЇ ПАРТІЇ.

Задля спізнєна доручення до поміщеня в "Р. Н." поручень Е. К. що до клевет ширених ред. "Р. С." про наших товаришів робітників в "Р. Н." ми містимо тимчасом лише кілька уваг.

Тов. Навізівський не є секретарем Е. К. нашої партії, як се тумарено фальшиво писав редактор "Р. С." Стефаніцький. Е. К. повідомляв товаришів в "Р. Н.", що в виду реєстрації т. Лобая і в виду того, що секретарства в Е. К. ніхто з членів вінніпегського відділу не хотів прийняти, обовязки секретаря поручено низше підписаному. Тимчасом вінні. відділ для тимчасового доповнення Е. К. вівбрав т. А. Дзьоло на місце організатора. Е. К. не думав за відносно справу тепер іншакше полагоджувати, бо тимчасом правдоподібно відбуде ся з'їзд і він її полагодить.

Тов. Навізівського не приймає т. Попович, котрий не має з сьєю справою нічого до діла, але т. Н. згодив ся на просьбу Е. К. і Адм. Ком. "Р. Н." прийняти до роботи в "Р. Н.". Повідомляти Екз. Раду про прийняте т. Н.

Вийшла з друку нова книжка Гр. Ф. Семешка

В ЧАСИ ВІЙНИ. (Хроніка з життя засланих на Сибір в часи сей страшної війни).

Книжка видана накладом Української Федерації Америк. Соціалістичної Партії. Містить в собі 96 сторінок друку, ілюстрована 20 малюнками.

ЦІНА 40 центів. Замовляти можна в редакції "Робітника" 2335 West 11 St. Cleveland, Ohio і у всіх відділах Укр. Фед. Соц. Партії.

Е. К. уважав злишнім, бо т. Н. не був прийнятий на якийсь уряд, лише на робітника до ведення адміністрації "Р. Н." і до роботи в друкарні. Фірму "Р. Н." заступають на внї і завідують фінансами т. Попович і низше підписаний в порозумінні з Е. К. і Адм. Ком. "Р. Н." Колиж прс прийняте т. Н. малаб рішати Екз. Рада, то она малаб рішати і про припинане всіх робітників до друкарні "Р. Н."

Підозріння кидані Стеф. є низьким способом для викликання недовіря до тих товаришів, які піднесли нині "Р. Н." і довели його господарку до порядку. Мають они на цілі викликати роздори, котрі Ст. хотіли використати для розбиття нашої партії на двоє і для проголошення "Р. С." органом відорваної східної часті.

Тому ми перестерігаємо товаришів, щоби не давали послуху новій кирині і не допустили до нищення того, що ми в останній часі збудували. Спілка "Р. С." злучила ся з спілкою книгарень, в котрих шероцями є і деякі члени нашої партії. Ся зеднана спілка проголошає "Р. С." як одинокую робітничую соціалістичную тиждневую часопись, орган робітничих кооперативних спілок і гваристів.

Ми не знаємо яких кооперативних спілок і товариств "Р. С." є органом. Шо-ж до того, що "Р. С." проголошає себе одинокую робітничую соціалістичною тиждневою часописею, (не знаєм лише, чи одинокую в цілім світі, чи в Америці, чи лише в Канаді?) то ми запитаємо тих товаришів, що належить до нашої партії і до вид. спілки "Р. С.", чи они знають, що наша партія має свій орган, соціалістичний тиждневик "Р. Н."? Чи они не хотять сего знати?

А всіх товаришів нашої партії ми питаємо: Чи ви товариші допустите до нової кирині яка зсунєна ся на Сході?

Ви дайте відповідь. Се ваша справа. Ми звертаємо ся до відділів нашої партії, щоби они чимскорше прислали свої рішення в справі пропонованого з'їзду. З'їзд, як бачимо, пекуча справа. На з'їзді всякі клопоти мають бути полагоджені; до тогож, колиб з'їзд відбуду ся в Вінніпегу, делегати малиб нагоду перекопати ся, як наша робота поступила вперед.

Дуже-б пожаданим було, що би до з'їзду скінчити продажі квитів до розіграшки в дохід "Р. Н." і в часі з'їзду зробити розіграшку. Тикетів ще є около тисячі. Тож постарайте ся товариші їх розпродати.

На з'їзді також мусить бути сконтрольована, поправлена і доповнена конституція нашої партії і тоді її надрукує ся. Старий нагляд вже вичерпаний.

Аплікаційні членські картки будуть розіслані ще перед з'їздом і до з'їзду мають бути повнені всіма членами партії. Справу партійних відзнак порішати ся остаточно також на з'їзді.

Лише рішайте товариші, бо хвиля тепер для нас важна. За Екз. Ком. У.С.Д.П. В. Н. Колісник, організатор.

ТОВ. КОВАЛИШИН НЕ БУВ КАРАНИЙ.

Тов. Ковалишин доносить нам, що він був арештований в Кобалт під закидом, що він нібито мав на мітингу говорити проти конскрипції. Одначе під його трох годинного "екзаміну" його освободжено без всякої кари. Начальник повідомив товаришів в Гамільтоні, що т. Ковалишин заплатив \$200.00 кари.

ФОЛДЕР ДЛЯ "Р. Н." ВЖЕ КУПЛЕНИЙ.

Товаришам, що запитують нас в справі фолдера (машина до складання часописи), по даємо до відома, що фолдер ми вже купили за готівку \$175.00. Куплено також два електричні мотори — один до фолдера а другий до малої друкарської машини — обидва за \$150.00.

ПОЗІР!

Заходом укр. соц. дем. відділу в Вінніпегу, отворено школу для науки української граматики і правописи, англійської мови, загальної географії, всесвітньої історії і соціалізму.

Лекції відбувають ся кожної неділі від 10-ої год. рано до 1-ої і в четвер від 8-ої до 10-ої год. вечером.

В ті дні можна вписувати ся до школи. Оплата дуже низька.

Користайте з нагоди.

МОНТРЕАЛЬСЬКИЙ ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

Устроює Відділ Укр. Соц. Дем. Партії в неділю, 1-го липня, 1917 р. в лісі на Cote St. Paul. Се є перший великий пікнік на котрім буде найліпша музика вигравати всілякі танці. Буде дуже вигідна гойданка, а також дуже цікава і красна розіграшка. В разі непогоди пікнік відбуде ся сідуючої неділі.

Дороговказ: На Пікнік беріть Notre-Dame-Maisonneuve Car і їдте аж до кінця, де вона обрєтає; звідтам Комітет справить Вас на місце пікніку. ПОЧАТОК О ГОД. 10-ій РАНО. Приходіть-же громадо!

Ідіть до театру PALACE

(501 Селкірк евно) В ПЯТНИЦЮ І СУБОТУ, 29 І 30 ЧЕРВНЯ побачите послідню подію з штуки

"Діамант з неба"

Першу подію з штуки "Фантом" (Привид) одної з найлучших детективських серій коли небудь показуваних; а також сьмішну комедію, в якій виступає Джордж Овей.

В ПОНЕДІЛОК І ВІВТОРОК, 2 І 3 ЛИПНЯ

спеціально для свята

Кохана з Парижа

Ся історія є одною з найбільше займачоких і в ній виступає

ТЕДА БАРА

Також велика комедія.

В СЕРЕДУ І ЧЕТВЕР, 4 І 5 ЛИПНЯ

БЕТТІ НАНСЕН виступає в штуці

"Ославлений Скандал"

в котрій она має тишити ся одним з найлучших успіхів. Також дуже сьмішна комедія.

Так як завсідли театр 'Palace' показує найкращі рухомі образи, заряд того театру поставив ся о одну із найбільших історій в рухомих образах, яка є для всякого наукою на будучину, п. з.

'Бездільні Жінки'

котра буде показувана 9 і 10 липня. Робітники і робітницї. Чи ва се домашне житє є таким, про яке ви мріяли? Прийдіть побачити історію "Бездільні жінки". Не забудьте дат.

- РЕСАР С.Д.П. Винний Комітет У.С.Д.П. Адреса: U. S. D. F. Winnipeg, Man.
- Окружний Комітет (Бр. Колумбія). Секретар: N. Tkaczuk. Fernie, B. C.
- Окружний Комітет (Інтеріо І Кебегі). Секретар: J. Demeduk. Hamilton, Ont.
- СЕКР. ВІДДІЛІВ АЛБЕРТА. СБЕРДЖЕ, АЛТА. Wm. Gontash. Stafford Village, Alta.
- АНМОРЕ, АЛТА. Кашук. Box 317.
- СІМОНЕ НАТ, АЛТА. Кашук, 630—8-th St.
- ВІЛЛЕВУЕ, АЛТА. Wilna Dumka. Box 45.
- ОЛЕМАН, АЛТА. Society "Nadia". Box 158.
- ГРЕВІЛЛЕ, АЛТА. Бороба за Воліу J. Boychuk.
- ВІТІШ КОЛУМБІЯ. ФЕРНІЕ, В. С. Tow. "Wolia". Box 510.
- МІШЕЛ, В. С. Кашук, Box 82.
- САСКАЧЕВАН. REGINA, SASK. "Prawda". 2023 McDonald St.
- МОУСЕ ЗАВ, САСК. Tow. Jow. 410 Home St. W.
- МАНІТОБА. WINNIPEG, MAN. Кашук, 737 Redwood Ave.
- ЕЛМВУД, МАН. N. Mycak. Louis Bridge.
- ТРАНСКОНА, МАН. Box 208.
- ОНТЕРІО. СОБАЛТ, ОНТ. M. Shamley. Groux Lake, Ont.
- СТ. КАТHERINE, ОНТ. K. Cassian. 174 Ontario St.
- ОТТАВА, ОНТ. Society "Nowe Zytie". J. Kassian. Plateau Laurier Kitchen.
- ТОРОНТО, ОНТ. 63 Cameron St.
- ВЕСТ ТОРОНТО, ОНТ. 531 Perth Ave.
- ВЕЛЛАНД, ОНТ. 908.
- ТІММІНС, ОНТ. G. Rubanetz. Shumacher, Ont.
- ГАМІЛТОН, ОНТ. K. Kassian. 64.
- КВЕБЕК. МОНТРЕАЛ, QUE. Muzenko, 991 Ethel St.
- ШЛА З ДРУКУ НОВА КНИЖКА "ХИТРА МЕХАНІКА" (реклам з російського) яка ся описує всі дер- жавні махінації та кі "зделки". Крім того, на дуже поучаюча, то ше зна. Поспішайте з замов- лєннєм, бо наклад не великий. вленя і гроші можна на- діти на адресу: C. Colody Toronto, Ont. Ціна 15 центів. Книгарень і організації значний опуст.

Л. Юркевич.

Національне жите і кляси.

(Докінчене.)

Ся ріжниця в степені демократичности національних домагань буржуазного і робітничого рухів є дуже серйозною річю. Можна бути певним, що згодом, коли вповні розв'язуть українські буржуазний і робітничий рухи, то ріжниця та в відношенню до вимоги автономії України виявиться як яскраво і поважно. Буде отже дві відмінні автономії, два відмінні ряди національно-політичних домагань. І коли українське робітництво задалегідь не усвідомить собі, що воно має свої окремі завдання в боротьбі за національні права і здасть ся з цього боку на буржуазні партії, то в майбутньому українському союмі напевне не буде робітничих представників або буде їх дуже мало.

Одним словом буржуазні партії поневоленних народів хотять пати в боротьбі за національні права, то воно ніколи широким національним прав не буде мати.

Але підемо далі. Відома річ, що буржуазні партії поневоленних народів оправдують свої національні домаганя так зв. "історичним правом". Майже кожна поневолена нація каже колись своєю державою, котра, як то є по всіх державах, обіймала ще й інші народи. І от буржуазні партії поневоленого народу домагають ся звичайно своїх національних прав для всієї колишньої території їхньої держави. Так, скажемо польські буржуазні партії всі стоять на ґрунті "історичної Польщі" і коли домагають ся тепер в Росії автономії, то мріють, щоб вона об'єднала і всі нації, котрі були колись під польською державою отже Українців, Білоросів, Литовців і ін.

Одним словом буржуазні партії поневоленних народів хотять одночасно убити двох зайців — вернути собі національні права і разом пановане над сусідніми народами.

Український народ дуже короткий час жив своїм державним житем (коли не говорити про занепад віддалених князівських періодів), він ніколи не панував над більшими територіями сусідних народів і тому не має і не може мати змаганя привертнути сусідні нації під свої майбутні національні права.

Панувати однак можна не тільки над сусідніми територіями, також над чуже-національними меншостями, котрі живуть серед кожного народу, живуть і серед Українців. На Україні російський живе досить багато неукраїнського населеня, серед котрого найбільше Жидів.

В Польщі Жиди так само становлять найбільшу національну меншість. І от хоч польські буржуазні партії не здобули ще національних прав, хоч ще не запанували над сусідніми народами, але провадять вже скажену боротьбу з Жидами, бойкотують їх і отверто стоять за обмежене Жидів в правах. Розуміть ся, що коли Польща здобуде автономію, то польські буржуазні партії будуть домагатись від польського союму протижидівських законів.

Що-ж до українського буржуазного руху, то не дивлячись на його нерозвиненість і квоість, він вже і тепер позирає задриґаним і жадним оком на жидівську меншість.

Перша українська буржуазна партія так зв. Н. У. П., котра тепер має значний вплив по декотрих городах на Україні і самостійно з повним успіхом виступала в виборах до IV Думи, проголошує в своїй програмі: "Україна для Українців" і для національних меншостей на Україні найшла тільки одно гостине слово "геть".

Ідеї цієї партії, колись такі зненавиджені, користують ся тепер у всій українській буржуазній пресі поважними симпатіями. Перед кількома роками ми були примором, свідками того, який — в початках зросту на Україні кооперативного руху, коли кооперативні крамничі стікнули ся з жидівською конкуренцією, — протижидівський галас підняла українська буржуазна преса. На її сторінках чули ся ріжні голоси, але майже одностайно було признано, що тепер (поки є "черта осілости") Жиди є "большакою" на нашому національному тлі. Все це, розуміть ся, вівше дуже сумні події на нашій святій Русі.

Навіть такий обережний і своїх висловах політик, як проф. М. Грушевський і той, обговорюючи справу української національної програми, признав, що стоїть за таку форму автономії України, котра "не ослабляла б зв'язку екстериторіальних народів (нац. меншостей) з краєм і з рештою національних груп його населеня" (збірник Кастелянського).

Можна отже бути певним, що коли українські буржуазні політики здобудуть якісь права і почнуть сей "зв'язок" зміцняти, то вийде тільки утиск і асимільоване меншостей.

Загальний висновок з попереднього буде той, що буржуазна кляса поневоленого народу, визволяючись національно, має звичайно намір з'ужити свою нову і свіжу національну силу на поневолене слабших від неї сусідних народів або національних меншостей на її території.

Тактика така зовсім не відповідає інтересам робітництва поневоленого народу.

Ідея, в роїтничому рухові довший час також мали признане ріжні "історичні права" і була поширена байдужність до національних меншостей. Але в останні часи, коли почали розвиватись робітничі рухи і серед найбільш національно поневоленних народів, робітництво змінює своє відношене до національного питання.

Змінене його в тому напрямку, що відходить від буржуазного "національного еґотизму" і узнає потребу національних прав не тільки для одного свого народу, а для всіх націй, незалежно від їх великості.

Таким робом і на цьому пункті повстає значна ріжниця між буржуазним і робітничим рухом в їх боротьбі за національні права.

Читач отже бачить, що хоч ріжні кляси національно поневоленого народу разом змагають до національного визволення, то на ділі виходить, що кожна з них домагаєт ся, власне кажучи, ріжного.

Але національні програми становлять здебільшого тільки далеку мету національних рухів. Особливо нам Українцям далеко ще до автономії і до неї подібних приемних річий. Перед кількома роками, в часи визвольних рухів, здавало ся, зрештою, що Україна от-от здобуде собі права. Однак згодом виявилось, що ми ще зовсім не заслужили тих прав і що мусимо наперед подбати про себе з національного боку себ-то усвідомити себе національно.

Перед нами отже ще довгий шлях культурно-національної діяльності і самоорганізації, в котру, розуміть ся, входить і поширене ідеї наших національних прав та перші кроки боротьби за них.

А власне в цій культурно-національній діяльності в цій національній самоорганізації найяскравіше виявляють ся інтереси всіх кляс нашого суспільства.

Поміляють ся — бо ті, що доводять ніби національна свідомість є чимсь однаковим для всього суспільства. Ні, національне пробуджене і взагалі національне жите виходять з самої глибини суспільних відносин і сплітають ся з ними від самого коріння до найвищих верхів.

Національна свідомість є новою формою свідомости, в котрій спізнає себе сучасне клясове суспільство, а національний рух є новою формою самоорганізації кляс суспільства.

Народжене національної культури не є тільки рухом за національну визволене, бо коли нація стане вільною то-всє-ж вона не перестане або ліпше сказати тоді тільки вона і почне жити справжнім національно-культурним житем. І завданем національного руху є не тільки боротьба за національну волю, а ще — і се головне — об'єднане сучасного суспільства відвожде до вимог і умов новітнього капіталістичного розвитку отже і до умов клясових противенств та боротьби, силою котрих капіталістичний порядок іде вперед.

Нещодавно катеринославські українські робітники звернулись до свого депутата в Думі т. Петровського з таким розумним словом: "ми вважаємо, писали катеринославські робітники, що національний гнет — одна з прояв панованя капіталу в сучасному суспільстві — викликає культурний, економічний і політичний занепад поневоленних націй і тим стає на перешкоді розвитку клясової діяльності пролетаріату цих націй". І далі: "Нам дорога наша рідна мова, як могутній засіб культурного розвитку, без котрого неможливий поступ клясової і політичної свідомости". (Правда № 75).

Такий голос самого українського робітництва! Отже національне відроджене і національну волю вона слухно має за необхідну умову розвитку його "клясової свідомости" і його "клясової боротьби".

Катеринославські українські робітники дали приклад всьому українському робітництву, як годить ся пролетареві відноситись до національної справи. І коли українське робітництво перейметь ся думками і національною активністю своїх катеринославських товаришів (а ми не сумніваємось, що се так буде), то воно спасе себе від всякої опіки з боку українського буржуазного руху, з котрим у нього немає і не повинно бути нічого спільного.

Сучасне робітництво вже не користуєт ся тими способами боротьби, котрим користались народні маси за часів праіда Рильського.

Однак ми можемо бути певні, що українське робітництво не буде вже "гладити по голові" сучасних клясових нащадків Рильського, хоч вони і "співатимуть" йому найкращих національних "пісень".

Українські Вісти.

СВЯТО ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ 19. БЕРЕСОЛЯ У КИЇВІ.

Великими ріками й малими струмочками з 10 годинам ранку текли люди з усіх кінців великої столиці України до головного пункту — Володимирського собору, де вище Київське духовенство тепер з властою ініціятими, правило панакхиду по Шевченкові.

А перед собором стояло українське військо під козацьким прапором, мали численні знамена й прапори організованого по групам українства (робітничий, чиновницький, шкільна молодь з учителями, селяне і інш.), жаво йшла продаж першого числа "Вістей з Центр. Укр. Ради", розхидились по руках друковані укр. пісні, брошури, відозви. Пакунки цих останніх дощем падали з балконів і дахів будинків.

Сунуло з собору духовенство, окропило свяченою водою близькі військові частини, а в 12 година дия збори рушили в похід.

Гукнули оркестри, залунали могутнім сльвом численні хорі, стріпнулись знамена, закипіло море людських голів... От вихором налетіли вершини, задриґані в старовинні козацькі червоні жулани, на чолі з п. Саловським.

Попереду йдуть представники Центральної Української Ради, Українського Військового Комітету та Комісар при Київській Виконавчій Комітеті п. Оберчук. За ними військово, за військом громадянство, і знову військо, знову громадянство, військо, громадянство, без ліку без краю.

Згідно з пляном маніфестан ти промують до Хрещатки, прохадють ним, зупиняють ся трохи перед Мійською Управою. На ній круасеть ся вже національний стяг. Голова Української Центральної Ради професор Грушевський держить мову до Народу й Виконавчого Комітету м. Києва:

Мова проф. Грушевського.
"Народові Українському, на вільній Українській Землі привіт і поклик!"

Товариші, браття, Українці! Впали з нас кайдани, наложені царською деспотією, ми можемо на нову піднести прапор на цих великих предків. Сидітьте лїт тому тут у Києві найкращі сини нашого народу — Шевченко, Костомарів, Куліш і інші — постановили добивати ся визволення України з московської кормиги, перетворення її в вільну республіку, зв'язану федеративним зв'язком з іншими славянськими народами. Лютими карами, взынцено, засланнями, заборонами відповіло на се московське правительство. Під тяжкими заборонами тримало воно навіть наше слово. Тільки тепер на ділі всі обмеженя, заведені ним. Україна вступає як свободний член в свободну спілку народів Російської Федеративної Республіки. Минули часи коли приходило ся робити великі труднощі для якоїсь полескої тої неволі в яку взято край. Тепер можемо самі становити о собі, будувати нашу вільну автономну Україну. Перед лицем найкращого сина нашого народу, немуршого Героя нашого слова, великого просяка нашого визволення при яким в ся велику хвилюєт ся один муж: одностайно і одностайно всім стати на велике діло і не спочити і рук не спун-

стити доки не збудуємо тої автономної вільної України.

Присягайте, браття, перед лицем народу нашого постаняти за неї вільно і ширю. Аміль!"

І в відповідь несеть ся загальний клич:
"Присягаємо, присягаємо!"... Рядом з п. Грушевським стоїть командуючий Київським Військом Округом п. Ходонович, оддаючи честь українським знаменам, на яких горять гасла: "Хай живе Вільна Україна", "Хай живе демократична федеративна республіка", "Ще не вмерла Україна", "Слава Україні", "Хай живе національно-територіальна автономія України", "Самостійна Україна з Вільною Росією", і т. П. Прапорів було більш 320 одних національних та ще більш десятка червоних робітничих з українськими ж написями про міжнародно солідарність робітничої кляси. Ориґинальні прапори були од Українців католіцької віри і од Чехів бранців. Кожна військова часть київського гарнізону йшла з своїм жовтим сіним прапором, також військові школи і школи прапорщиків.

Наші братя Галичани, що трупом синів своїх відкрили поля від Перемішля аж до Сибіру, а сами коштували тут від царя — "освободителя" і тюрми і голоду, кличуть нас до боротьби своїм прапором, на якого ми стоїть: "Домагаймо ся всі за одного — еден за всіх Вільної України!" Виступив і Київський військовий штаб з гаслом на прапорі: "Нехай живе Вільна Росія, Автономна Україна!" Привезено було п'ять вагонів поранених салдат українців, що забажали також взяти участь в національних святі.

Святочному настрою маніфестації велим допомогли військові оркестри, що було їх цілих 14, та ще 7 хорів, в тім числі оден великий зеданий ("студентський і п. Кошиця"). То грають, то співають: "Гей не дивуйте!", "Ще не вмерла Україна", "Заповіт", "Марсельезу" і т. и. Надзвичайне вражінне справляє також картина повного озброєня мало не всіх військових частин, що при були маніфестувати свої національні почуття і вимоги.

З Хрещатки по Трьохсвятительський похід рушив до пам'ятника Хмельницького. Тут перед дровною Софією на зустріч війську, що на своїх чолах мало отамана вийшло з церквою. Залзвонили в дзвони... Після короткої промови священника Українця вірвуча чалась "за мучеників України, гетьмана Богдана, Тараса і всіх, душу свою положивших за віру, родину і волю України".

По панакхиді відбулась по свята корогви Українського війська, а потім перше прилюдне українське віче, на якому головною обрано було тов. Антоновича. Промовцями на вічі вступали від духовенства священник, який казав на тому, що "в своїй хаті своя сила і правда", від Київського війська підпор. п. М. Міхновський. Після нього від селянства, організованого в кооператив, говорить п. Стасюк, що кличе стерти з пам'яті і з педесталу монумента Хмельницькому слова "волимо під царя московського".

Від українського с. д. робіт-

ництва слово забирає тов. Велосовський. Він каже, що не має волі без землі, немає землі без волі, і кличе до організації і дальньої боротьби за соціалізм.

Молоді українська доручила сказати своєму бесіднику тов. Єремєєву, що вона душу й тіло положить за свою та народну свободу. Від Українців галичан тепло та ширю промовляв п. Сабат. Московською мовою вітав українців один з присутніх великоросів і українською поляк п. Барташевич. В відповідь йому п. голова У. Ц. Р. проголосив: "Полякам, що живуть на Україні і разом з нами хочуть вільно і ширю працювати для добра України, наш братній привіт!"

Після одногослоної ухвали віче резолюції, що подаємо нижче, п. Деомид Кунацький заявив, що він жертвує десять тисяч на будівлю української гімназії.

Віче закінчило ся. Поволі стали розхидитись. Знамена не сунь в штаб-квартиру Українців Педагогічний музей, з поруги якого чутно останній горячий заклик ставати до творчої праці на благо визволеного народу, що величю маніфестацією і притягали і ворагам своїм ясно показав, що він і чого він хоче. Радісно розхидились люди — яких було на світі біля 100 тисяч (бо одного війська тисяч 30) — та гомонили, що скоро за Вільну Україну до бою вже міліони робітників стануть.

"Робітничя Газета",
орган У. С. Д. П. в Росії.

ВІДОЗВА УКР. КОМІТЕТУ В КИЇВІ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДА.

"Народе Український!"

За п'ять днів, — починаючи з 26 дня місяця лютого до 3 дня марца, — в державі Російській стали ся величезні події, яких ще ніколи не було. Лерджен Дума за допомогою війська і робітників скинула старе правительство, арештувала і посадила в тюрму всіх попередних міністрів, примусила і самого царя Миколу зректися престолу і взяла в свої руки владу над всім царством.

2 дня марца цар хотів передати царську владу своєму меншому братові Михайлу, а геть не прийняв царства, а здався на волю народа і оловівтин універсалом, що як народ скохче і оберне його царем, то він царювати-ме, як що-ж ні, — то він проти волі народа не піде.

Нам нема чого обстоювати за царську владу. Царів не треба нігде і скрізь їх треба поводити. Нам треба добивати ся такого ладу, щоб народ сам собою управляв через обраних ним самим людей і вибореного голову (президента). Такий лад найкращий і зветь ся він республіканський. Та зараз не про се річ, про се ми матимемо ще розмову, а зараз ось про що.

Несподівана революція відразу покляла глибоку межу між тим, що було в Росії до цього часу, і тим, що настало зараз і що настане незабаром. Революція геть-чисто "реміняє становище нашої України і українського народу. В життя України почала ся нова доба і там треба зустрінути її так, як слід, щоб нашому народові і нашій країні здобути тепер все те, що нам належить ся і без чого ми не можемо жити.

Десятки, сотні лїт старій владі власті корили ся міліони народу в Росії, перед нею її "чорною злочиною й дурною" схиляли всі голови. А воля, ця власть, випила ся людською кровію, грабувала народ, обкрадала всю державу, торгувала нею "оптом" і "частками", купала ся в роскошах та в добрі, пишала ся собою і глумила ся над темним народом. А народ все мовчав і терпів.

Коли-ж той наслідковав ся підняти свій голос проти власті, коли той відважувався заступити ся за пригнічений народ, то власть суня з ним і тисячами розстрілювала, вивала або гноїла по тюрмах таких людей-правдолюбів. А темний люд дурна т т, що вона ніби-то була та гноїть по тюрмах безбожників та безувірів, які не визнають ні Бога, ні чорта, шось за те, що ніби-то вони держави та народу і хотять їх зруйнувати. І темний народ ширю вірив правительству, вірив царям, слухавшись їх і сам своїми власними руками вшав і розстрілював цих мучеників св'ятих за правду і за волю; розстрілював і простосердно

Противогидної р

В останньому числі нашої сонечки ми писали вже про те, що такі ті галицькі і буковинські москвофіли або каїшники, що з'їхали ся до Вінниці, щоб вибрати делегатів, котрих мав послати до Росії і вручити їм "русський меморіал" в імені всіх "русских" емігрантів в Канаді і Злуч. Держави "домагаючись" шобі рос. правительство не заклоучало з іншими державами сепаратного миру, шобі прилучило Росії одину Пам'ятину і Буковину ("Триумфальську Русію" і т. д. Ми згадували також, як сей безвідний москвофілний поступок викликав величезне серед правдивих російських горожан і они сей же в недлю устроїли велику масовий мітинг в Вінниці, котрим ухвалено резолюцію протесту проти сїєї нової москвофілської затії.

Резолюцію ту прислав в "Російський прогресивний Клуб" до поміщеня в нашій сонечці.

ПРИВІТ ПЕТРОГРАДСЬКІЙ РАДІ РОБІТНИЧИХ І САЛДАТСЬКИХ ПОСЛІВ.

Віннігер, Канада, 17 червня, 1917.
Масове віче російських робітників міста Віннигеру, числом понад 500 осіб, скликає "Російський Прогресивний Клуб" шле привіт Петроградській Раді Робітничих і Салдських Послів як дійсній представителі Нової Росії і шитиці інтересів св'ятової народної.

Віче каже ся, що спільні зусиллями робітників всього св'ята і всеросійським з'їздом делегатів Рад Робітничих і Салдських Послів св'ятих країн шобі поршана в інтересах і спільних мас, а не для дальшого розвою св'ятового імперіалізму, милитаризму і в інтересах личної наживи фінансових магнатів.

Нехай живе братерство народів!
Нехай живе соціална революція!

Предсідатель в. А. Белковскі.
РЕЗОЛЮЦІЯ.

В виду того, 1) що гурток емігрантів з Австрії дозволяє (і позувати перед англійським заганом за-представителів російських горожан в Канаді, 2) що ті молоді завсідги столяки стороні русского деспотично-монархичного унженно єшаную цілували поли Кроувоу Ніколая і недавно еше синами йому вірнопідданці леграми, 3) що ті самозвані представителі сьміють претенхати ся з радами до правительства народа Росії, котри безвідно в своїй републіканській газеті з (4) 17-го марца скликають називаючись "подлецькими соціалістичними" (4) що сі лицарі беззастановляють і стіють національну волю, йдучи на руку лише своїм силам і ворогам демократії, ми, російські горожані міста Віннигеру, за протестуємо мітингю числом понад 500 осіб, скликаючи "Російський Прогресивний Клуб" ширю ширю в розумі і представителів-русского народу і покліканних охороняти вий устрій вигранній після сїїх десятих лїт кровавої брані ціною міліонів жертв нашої русської молодечки, синок всіх народностей за роки Росії, ціною життямиш на шибениках, тюрмах, кріпостях, в холодних рудках Сибіру і на вигнанні в Сибір; вірючи, що правдиві російські представителі підрувані тільки желанем служіння народу і доброму деловому св'яту, зуміють стіють вийти з критичного станя і приведуть кризу до якого полагодження, котре дасть спр-могу молодій російській свободі розвинути вольте в силу, але також вольте в найкращий стремлений демократії всіх кляс; — ми висказуєм своє бажане годовання: 1) про формування наступку гуртка зв'язців, маршатарючих із собою об'єднаня Англії, Італії, русської колонії і півночі в російських предствителів; 2) проти безвідповідальності царського правительства; посліаючи пошани в Нову Росію; 3) про формування медобросовісного ристовування війни як і дел стія шовіністичних

Протест

проти огидної роботи москвофілів.

В останньому числі нашої газети ми писали вже про те, що такі ті галицькі і буковинські москвофіли або кацапи, що з'їхалися до Вінниці, щоб вибрати делегатів, котрі мали поїхати до Росії і вручити рос. правительству меморіал в імені всіх "русских" емігрантів в Канаді і Злуч. Державах з "домаганями" щодо рос. правительству не заклошало з центральними державами сепаратного миру, щоб прилучило до Росії східну Галичину і Буковину ("Прикарпатську Русь") і т. д. Ми згадували також, що цей беззачинний москвофілівський поступок викликав велике обурення серед правдивих російських горожан і оми сечас же в неділю устроїли великий масовий мітинг в Вінниці на котрім ухвалено резолюцію протесту проти цієї огидної москвофілівської затії.

Резолюцію ту прислав нам "Російський прогресивний Клуб" до поміщення в нашій газеті.

ПРИВІТ ПЕТРОГРАДСЬКИМ РАДІ РОБІТНИЧИХ І САЛДАТСЬКИХ ПОСЛІВ.

Вінніччя, Канада, 17 червня, 1917

Масове віче російських горожан міста Вінниці, числом понад 500 осіб, скликає "Російський Прогресивний Клуб", щоб привітати Петроградську Раді Робітничих і Салдатових Послів як дійсних представителів Нової Росії і заштити інтересів світової демократії.

Віче надіє ся, що спільними зусиллями робітничих і салдатових і всеросійським з'їздом делегатів Рад Робітничих і Салдатових Послів світова криза буде порішена в інтересах працюючих мас, а не для дальшого розвою світового імперіалізму, мілітаризму і в інтересах лічній наживи фінансових магнатів.

Нехай жне братерство народів!

Нехай жне соціальна революція!

Пресидатель віча, А. Белковскій.

РЕЗОЛЮЦІЯ.

В виду того, 1) що гурток емігрантів з Австрії дозволяє собі позувати перед англійським містом Вінниці, на протестній мітингу числом понад 500 осіб, скликаних "Російським Прогресивним Клубом", прийняти слідуочу резолюцію:

Вірочи щиро в розум і такт представителів русского народу покликаних охороняти новий устрій виграний після стількі десятиліт кровавої боротьби і ціною мільонів жертв найкращої рускої молодіжи, синів і дочок всіх народностей заселюючих Росію, ціною життя погиблих на шибеницях, тюрмах, кріпостях, в холодних рудниках Сибіру і на вигнано на чужині; вірочи, що правдиві народні представителі підбадьорували тільки желанем служити ділу народу і доbru демократії всього світа, зуміють з честю виявити з критичного подорожжя і приведуть кризу до такого поладження, котре не лише дасть спр-могу молодій російській свободі розвинути ся і зрости в силу, але також вдовольнить найкращі стремління першової демократії всіх народів; — ми висказуємо своє глибоке негодуванне: 1) проти соромного поступку гуртка самозванців, користаючих із малоого ознакомлення Англійців зі складом місцевої і канадійської рускої колонії і поуюючих в ролі русских представителів; 2) проти беззачинности прихильників царського самодержавія, послаючих порядників в Нову Росію; 3) проти їхнього недобросовісного використовування війни як нагоди для сіня шовіністичних теорій

4) проти їхнього сталого сіня національної ворожнечі.

Пресидатель віча, А. Белковскій.

Вони таки й справді довго тало на їх вік, так довго, не помітили, що темний од прозрів і побачив, хто му ворог, а хто друг. Вони помітили, що вже терпів м увірвав ся, що він увірвав ся навіть четвертий Думі, ще так недавно увесь час ни сама підтримувала прательство в надії, що може та воно схаменеть ся.

Про те воно не схаменуло

Не даром же кажуть, що ти Бог кого хоче покарати поперед усього розум оди-Він і відняв його в правнства і в царя. І через це черт Думі, яка була до оатнього часу такою безсильною, пощадило так легко одити стару власть і внаслідок стати самій на чолі влади. Дума зробила величезне діло! На долю Думи величезне щастя, якого добила ся тисячі мучеників, що понали свої голови за волю на-Народ сам повинен увійти храму своєї волі. Але якуюти? Натопом? Поспішансь і тиснуть один одного? Ба ні... До храму волі треба одити приготуваним, чествобожно, так само, як і до храму Божого. Треба пам'ятати, що коло врат цього храму оють багато літ мало не дліч мільонів народу усяких плеен і націй, що насяють Росію. Всі вони, так само, як і ми, брагнули душею до тієї бажаної і давної жданой волі. Як до одразу, натопом, двічі мільонів народу, не порозумівсь поперед, сунуть ся до верей храму свободи, то нярого добра від того не можна подівати ся. Одразу счинити беззладдя, проскоичить врам той, хто прудкий, смівливий та дужчий. І таке коїть ся тільки на радість воогам народної волі, на радість ому самому старому правельству, яке Дума зіпхнула і осадовила у тюрму.

Бо хоч старе правительсто в тюрмі, але не забуваймо, що оно панувало десятки літ, що оно держало коло себе сотні тисяч закуплених, ним слуг, які мали від своєї служби йому скі вигоди, наживали на тоу статки-маетки, ордена, честь та знатність.

Стара власть так і пантувати-ме, вона ні в день, ні в ночі рчей не спускає-ме та буде в жити ся, що робить ся серед вольового народу, щоб вибрати слухуючи до себе годну і спробувати вхопити в свої руки стержень влади, вихвачене з її рук, щоб знову почати хази-нувати в державі.

Тим то ми закликаємо увесь людий поперед усього ось до того:

Всякими способами підтримуйте нове правительсто, яке гтало змістичь старого, проаного!

Сходьте ся, гуртуйтеся, обіркуйте в гурті сучасні питання, розтокуйте їх мало тямучим, щоб кожне знало, що ста по ся в Росії і розуміло вагу то го, що стало ся.

Не слухайте ся тих, хто стоить за стару власть, коли вони нас кликають-муть до непослуачу новий влади. Дайте, таким обитом, новий влади українця ся, щоб стара власть не підняла голови.

Знайте, що все війське вже обкорнано ся новому правельству і відцурало ся від старого. Скоринсь йому всі великі князі, вся родина царева.

Отже, коли хто почне підбуовувати людий проти нової влади, то знайте, що не до рний чоловік і хоче вас пристести до заколоту і нещастя.

Отже ми знов кличемо всіх підтримувати всіми силами нову власть! Се наш святий обовязок, від якого ніхто не має права одмовляти ся. Недай же на віки буде благословен той день і час, коли положено перший початок визволенню всей Росії і нашої України з тяжкого ярма неволі, у який починарчи від Московської коломни, пробувала під Росією до свого часу наша Україна і наш великий народ!"

ПОШУКУЮ

Василя Синока в дуже важній справі. Має перебувати в Києві. Хто би знав його адресу або він самий хай зголосить ся на адресу:

N. Kobluk
Three Hills, Alta.

Взиваєть ся Німців прогнати кайзера, завести республіку і тим закінчити війну.

Заведіть республіку в Німеччині і великій війні приде кінець.

Таку пораду дають приятелі німецької республіки в тільки що виданій відозві.

Говорить ся в тій відозві й про те, що революція в Німеччині неминуча в близькій будучности.

Відозва звучить так: "Нема певничого способу до закінчення цієї страшної війни як завести республіку в Німеччині. Чим скорше німецький народ усуне своїх автократів і конкрів, тим скорше приде мир."

Росіяни показали дорогу.

Народ прагне мира.

Німецький народ прагне мира. Він не зробив війни; він не помагає на землі своїх сусідів. Освободжений від залізної мілітарної кляки і zorganizований в демократичну республіку, народ відразу буде в стані закінчити мир за яким він давно вже тужить.

Нації, що воюють тепер проти него в імя демократизму і свободи страять всякі причини для продовжування війни. Навіть як би державні мужі сього краю намагалися далі воювати для знищення Німеччини, то без сумніву що альянські держави відмовились би продовжувати війну проти осовбожденного німецького народа.

Упадок династії Гогенцолернів і двох тунзів інших вищих автократів і кляси підлежучої їй, та заведення німецької республіки, сталося явною необхідністю для мирного розвитку світа.

Від часу упадку царизму в Росії, Німеччина являє ся єдиним пристановищем серед нової реакції.

Як кайзеризм упаде то він понесе з собою все що лишилось в світлі монархічного.

Цілий світ швидко ста би ся республіканським.

І тоді був би безпечний ґрунт на яком можливим сталося би мирне співжиття народів.

Тревалі мирний порядок рчий може бути заведений між націями узаюочими демократичні права правління.

Німіці хочуть знести невільничі порядки.

Німецький народ сам дуже захоплений в усуненні терпіння своїх правителів. Як би сї останні (правителі) виграли сього війну, то жаден народ не був би таким рабом держави, як німецький.

Зміцнена успіхами, брутальною мілітаристична кляса, мачо під руками величезну армію і піддержувана численною бюрократією, вона не найшла жадної трудности в накладування ярма на шию страшеного знищеного війною і втратою найбільше енергичних одиниць, на рода.

Недавню говорено чимало про конституційні реформи в Німеччині. Сї говорена трапляють ся лиш тоді як німецька правдяча кляса знаходить себе в тісній кулі. Але се пусті балачки. Юнкри ніколи добровільно не відступлять олігархічної системи в Прусії, яка дозволяє їм контролювати цілий край, не відступлять такою своїх позицій в армії і в бюрократії, через що вони контрюють монархію; вони не піддають ся новим конституційним порядкам без упертой боротьби, в якій вони уживуть лиш один присущий їм аргумент — силу.

Вони ненавидять демократичні ідеї. Вони вірять лиш в "готтєволден Абенгінггайтен" — тоб то вже що вони за лежать від святаго волі привидія.

Німецький народ має сильний дух демократичний, який в минульній вже давав свої ознаки.

Бачуть знак революції.

Все промовляє і показує на революцію в Німеччині. Сили громадають ся для конфлікту. Олігархія не думає уступати ані на пядь.

Коли комітет по зреформованню конституції в райхстаді запропонував найновіший парламентарні реформи, один з визначніших юнкрів негайно завів кайзера і свого брата юнкра Гінденбурга аби ті заборонили такі "забавки".

З другого боку, революційні і республіканські сили концентрують ся тепер коло антиправительствених соціалістів, котрі сформували тепер нову партію, яку підірають широкі маси найбільших промислових центрів.

На великодній конференції, що відбулась в Гота, соціалісти забули на ріжнічї і сформу вали незалежному соціалістичну партію.

Вони відчули вагу хвилі і на году, яка швидко наближаєть ся для німецької демократії.

Російська демократія виграє через те, що всі ті що були проти царату, стали разом. І німецька демократія виграє як що всі люблять свободу. Німіці стануть разом і виметуть проч німецьку автократію.

Прибуваючі з Німеччини особи кажуть, що республіканський рух зростає швидко.

Ми жуємо про численні арестити мужин і женщин в звязку з пропагандою республіканських ідей. Сотки тисяч салдат на Російським фронті порозумівають ся з революційними російськими салдатами.

Німецькі і російські салдати обмінюють ся ідеями.

Вони говорять про мир і про средства як осягнути його.

І чиж не повторять російські салдати поради даной Німіцям пресидатель Раді Роб. і Салдатових? "Ми звиваємо вас скинути ярмо вашого абсолютного режиму, так само як російський народ вивім автократизм царський."

Не може бути сумніву, що високі ідеали агітують уми салдатів і цивільних. Стремління німецького народа висловилося в заяві соціаліста "Ледебур в парламенті":

"Ми хочемо республіки!"

Се було більше ніж німецькі автократи можуть знести. В скорі після того райхстаг розіспушено без скінчення ним своєї праці. Райхстаг був лише одним місцем в Німеччині де аспірації широких мас народа надходили свій вислів.

Німецькі автократи тепер старують ся з усіх сил огорудити себе безпечним муром.

Що мають робити американські Німіці?

Яке має бути завдане мужин і женщин німецького походження в сей критичний період історії їх старого краю? Чи вони прихильники німецької республіки? Чи вони хочуть протигнути помічну руку своїм кривляним, борючим ся за освободження Німеччини?

Нехай американські Німіці пригадають тої вони е.

Тисячі найкращих синів Німеччини були змушені їхати до Америки після невдалої революції 1848 р. і в протугу тих ганебних часів, коли Бісмарк війковим законом переслідував всіх і вся хто держав соціалістичні ідеї.

Мілтон Німіці прийшло за океан, будучи вигнаний голодом, політичною і економічною несправдливістю вітчизни. Чиж можуть тепер ті мужини, жінки і їх діти не симпатизувати і не помагати революційним силам Німеччини які стремлять до вільної, республіканської Німеччини?

Чимало офірувало свою поміч.

Рух прийтелів німецької республіки розпочав ся в м. маю 1917 р. і вже всів розвинулись і зміцнились. Ветерани 48 р. і їх діти, мужини і жінки офірували свою поміч.

"Один з революційних ветеранів пише:

"Як один з тих, що бив ся в 1848 р., найбільшим моім бажанем е бачити Німеччину вільною."

Німецький робітник, властиво соціаліст пише:

"Тепер, коли цілий світ купаєть ся в крові, значилоб величезний крок вперед як би стрясти цілу паку Гогенцолернівську."

РОСІЯ ЗА СОЦІАЛІЗМОМ.

Петроград 19 червня. — П'ятсот тристять тис. голосів віддано на кандидатів соціалістичних партій при тільки що відбувших ся виборах в Петрограді; буржуазні партії здобули 180.000 голосів, а реакційні 16.000.

От такі результати виборів тільки що оббулковані.

Всі дорослі мужини і женщини голосували вперше в історії Росії.

Соціалістичний блок повставший з ріжних соціалістичних партій, який злучив ся при буржуазній і реакційній, здобув 530.000 голосів. Буржуазні партії здобули 180.000 голосів, а скрайні реакціонери здобули 16.000 голосів.

Се е перші дійсні справедливі вибори в Росії і вони точно показують силу ріжних політичних партій. Як видно, соціалісти горою!

СОЦІАЛІСТИ ВЗИВАЮТЬ ПРАВИТЕЛЬСТВО АВСТРІЙ ВИПОВІСТИ ГОТОВІСТЬ ЗАКЛЮЧИТИ МИР.

Лондон. — Як доносять телеграми з Відня, підчас дискусії над бюджетом в австрійським парламенті, Карл Заїд, соціаліст, виголосив папку промову в звязку з тим, аби правительсто поробило всі кроки до заклошчення мира після гасла "без анексії і відшкодовань".

"Ми домагаємось від правительства ясної і чесної заяви, що воно готове зробити все для закінчення цієї страшної різни на підставі гасла "мир без анексії і відшкодовань".

Побідна заява була би ознакою сили, а не безсилля".

З'їзд української соціал. дем. партії в Києві.

В Києві відбув ся з'їзд української соціал-демократичної партії під проводом нашого славного письменника Володимира Винниченка. На з'їзді прибуло велике число делегатів зі всіх кінців України і Росії. Референти констатували значний зріст партії серед робітників і військ.

З'їзд прийняв резолюцію про автономію України, як першу невідложну задачу українського пролетаріату і всьой України. Разом з тим партія дозволяє своїм членам піддержувати принцип федеративного устрою російської демократичної республіки і піддержувати автономні стремління других націй.

Педагогічний з'їзд.

Рівночасно відбув ся український педагогічний з'їзд. Почетель округи Василенко привітав з'їзд в українській мові.

З'їзд прийняв між іншими таку резолюцію:

"Українське учительство низших, середніх і вищих шкіл приступаючи до українізації школи, буде рівночасно з тим охороняти культурні права живучих в Україні народностей."

З'їзд ухвалив також резолюції про те, щоби з осеню сего року, українізувати учительські семінарії, завести в університеті катедри української мови і українознавства та підготувати учителів для середніх шкіл. Рішено також вчити релігії в українській мові (отсе, що найважнійше! — прим. скл.) Духовна семінарія на Україні має бути українською.

УКРАЇНСЬКІ ПОСЛИ В АВСТРІЙСЬКИМ ПАРЛАМЕНТІ ДОМАГАЮТЬ СЯ АРТОМОНІ У-КРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ.

Нью Йорк. — Наспівші тут телеграми доносять, що українські послы в австрійським парламенті у Відні, — домагають ся від Австрії надання автономії української Провінції, в склад якої входила-би українська часть Галичини, Буковини і Угорщини. — Отсе до магане поставили українські послы у Відні в виду подій на Україні російській, та в супереі проєктові австрійського правительства, яке носить ся з думкою віддати Галичину Польскама.

ТИМ, ЩО НЕ ЗАРЕГІСТРУВАЛИСЬ.

Хто з наших горожан або горожанок в Вінниці ще не зареєстрував ся, той може ще зареєструвати ся в вівторок, 3 липня, с. р. перед ревізійним судією.

Ревізійні суди будуть містити ся в Північній Вінниці в "Fairbank Hall" на розі ул. Сел кір і Мейн, а в центральній Вінниці в "Royal Temple Hall", 360 Young St. і будуть отворені від 10 год. рано до 6-ої по полудні.

В Елмвуд ревізійний суд відбуде ся в середу, 4-го липня, с. р. під ч. 37 Стадакна Стр., а в Грансконі в четвер, 5-го липня с. р. в офісі "Bell & McIntosh", на ул. Regent.

ПОШУКУЮ

в дуже важній справі мого сина Михайла Чинкайла, родом з Велечок, замешкалий в Лазорівці, пов. Бучач. Передше перебував в Пасайку. Хто знає його адресу, хай ласкаво приледе мені, за що буду дуже вдячна.

Anna Simirisk
Box R. R. No. 1
Welland, Ont.

ПОШУКУЮ

крайнів Онуфрія Джуровця і Павла Граба з села Постахагороч, повіт Вишніця, Буковина. О. Джуровець приїхав до Канади 1913 р. і перебував в Монтреалі. Хтоби знав їх адреси або вони самі хай зголосить ся на адресу:

Tymofiy Tataryn
402—19 St.
Saskatoon, Sask.

85 УКРАЇНЦІВ УВІЙШЛО ДО МІЙСЬКОЇ РАДИ В КИЄВІ.

Нью Йорк. — Наспівші тут вісти з Петрограду доносять, що в Києві відбули ся муніципальні вибори до мійської ради. — На 100 радних, вибрано 85 українців, 12 Жидів, 2-ох Поляків.

ЧИТАЙТЕ ОДИНУ Укр. Соц. Щоденну Газету „РОБІТНИК“

Орган У. Ф. С. П. в Злучених Державах.

Річна передплата в Злучених Державах і Канаді:

На рік \$4.00
На шівроку 2.75
На чверть року 1.50

"Р О Б І Т Н И К"

2335 W. 11-th St. Cor. Literary Rd. Cleveland, Ohio.

ЧИТАЙТЕ І ШИРІТЬ

Часопис для працюючого людю, Орган Української Поступово-Робітничої Організації в Америці.

Річна передплата:

в Канаді \$1.75
в Америці 1.50

"ГАЙЛАМАК" е ТАКОЖ ДОЗВОЛЕНІ В КАНАДІ.

Адресуйте:

"НАУДАМАКУ"
515 So. Broad St.
Trenton, N. J., U.S.A.

МОНТРЕАЛ

Д. С. ШКОЛЬНИК П. М.

Український Хіроподист спеціаліст з 12 літнюю практикою лічить всякі недуги які би вони старі не були. Лічить найновішими і найпевнішими лікарствами.

Години урядові від 9 рано до 9 вечером.

Поважани Родичи!

Не забувайте, що всякі лікарства вислаю відворотню поштою, коли тільки подасьте, на що Ви коруете. А Ви те дїстанете за невеликі гроші.

D. S. SCHOLNIKOFF P. M.
162 Cadieux St.
Montreal, Canada.

ПОШУКУЮ

в дуже важній справі мого сина Михайла Чинкайла, родом з Велечок, замешкалий в Лазорівці, пов. Бучач. Передше перебував в Пасайку. Хто знає його адресу, хай ласкаво приледе мені, за що буду дуже вдячна.

Anna Simirisk
Box R. R. No. 1
Welland, Ont.

ПОШУКУЮ

крайнів Онуфрія Джуровця і Павла Граба з села Постахагороч, повіт Вишніця, Буковина. О. Джуровець приїхав до Канади 1913 р. і перебував в Монтреалі. Хтоби знав їх адреси або вони самі хай зголосить ся на адресу:

Tymofiy Tataryn
402—19 St.
Saskatoon, Sask.

85 УКРАЇНЦІВ УВІЙШЛО ДО МІЙСЬКОЇ РАДИ В КИЄВІ.

Нью Йорк. — Наспівші тут вісти з Петрограду доносять, що в Києві відбули ся муніципальні вибори до мійської ради. — На 100 радних, вибрано 85 українців, 12 Жидів, 2-ох Поляків.

ЧИТАЙТЕ ОДИНУ Укр. Соц. Щоденну Газету „РОБІТНИК“

Орган У. Ф. С. П. в Злучених Державах.

Річна передплата в Злучених Державах і Канаді:

На рік \$4.00
На шівроку 2.75
На чверть року 1.50

"Р О Б І Т Н И К"

2335 W. 11-th St. Cor. Literary Rd. Cleveland, Ohio.

